

TÌNH MẪU TỬ BAO LA

Trước đệ nhất thế chiến 1914-1918, các xứ đạo tại Đức mở **Tuần Đại Phúc**.

Năm đó, một giáo xứ của giáo phận **Aachen (Tây Đức)**, cũng mở Tuần Đại Phúc. dịp này, Cha Sở mời Linh Mục Thừa Sai đến nói chuyện với giáo dân. Thánh đường chật ních tín hữu. Bốn đạo im lặng hướng mắt về tòa giảng. Vị Linh Mục Thừa Sai trạc ngũ tuần. Cha bắt đầu bài giảng như sau:

Một bà mẹ đau nặng gần chết. Tất cả con cái tề tựu quanh giường người hấp hối. Chỉ thiếu mặt người con út, đứa con trai hoang đàng. Đây là đứa con nhận lãnh nhiều tình thương nhất. Đáp lại, anh gây cho mẹ nhiều sầu khổ và đổ không biết bao giọt nước mắt. Giờ sau cùng đến, nhưng quý tử của bà đang bị giam tù, vì các tội ác của chàng. Dầu vậy người mẹ vẫn không quên đứa con út. Bà ao ước nhìn mặt con lần cuối. Các người

con khác cố gắng thực hiện mong muốn của mẹ. Họ xin phép đặc biệt cho người em về thăm mẹ.

Phép xin được chấp thuận. Hai tay bị còng, đứa con út được bốn quân nhân hộ tống đưa đến cạnh giường người mẹ. Bà đã quá yếu. Bà không còn hơi để nói với con trai lời nào, dù chỉ một lời duy nhất. Nhưng tâm trí bà vẫn tỉnh táo. Bà chăm chú nhìn con yêu dấu lần cuối. Chỉ có thế. Chàng trai lại được bốn người lính đưa về nhà tù. Nhưng phép lạ đã xảy ra sau đó. Ánh mắt vừa sầu khổ, vừa yêu thương trìu mến của mẹ hiền có giá trị hơn ngàn lời sửa dạy trách mắng.

Một mình trong phòng giam chật hẹp, chàng quỳ gối nức nở khóc. Chàng hồi tâm về tất cả tội lỗi đã phạm. Chàng cũng bắt đầu cầu nguyện, van xin THIÊN CHÚA đoái thương tha thứ cho chàng. Sau đó chàng xin gặp Cha Tuyên Úy, vị Linh Mục mà trước đó không bao giờ chàng muốn thấy mặt, hoặc nghe nói đến tên. Chàng khiêm tốn xưng tội và thật lòng ăn năn thống hối.. Từ đó cuộc đời chàng biến đổi hẳn. Ông thánh hoạt động và tìm được thửa đất tốt để nẩy mầm rồi sinh hoa kết trái.

Mãn hạn tù, người con trai hoang đàng trở lại gia đình và trường học. Xong bậc trung học chàng xin vào chủng viện. Mấy năm sau chàng được thụ phong Linh Mục. Nhưng vị tân Linh Mục không ngừng lại ở đó. Cha tình nguyện đi truyền giáo tại một xứ đạo nghèo bên Phi Châu ..

Nói đến đây, vị Thừa Sai ngừng lại. Cha đưa mắt nhìn mọi người rồi chậm rãi nói:

- Anh chị em có biết chàng trai hoang đàng trở thành Linh Mục đó là ai không? Thừa chính tôi đây!

Bài giảng tiếp tục. Nhưng phần đầu đã gây tác động mạnh trên tâm lòng các anh chị em tín hữu có mặt trong nhà thờ hôm ấy ..

Câu chuyện xảy ra cách đây hơn 90 năm và vị Linh Mục đã là người thiên cổ. Câu chuyện thứ hai của vị Linh Mục vẫn còn sống: **Cha Mansour Labaky, người Liban**. Cha cộng tác với hai văn phòng chuyên giúp đỡ các trẻ bụi đời ở Paris, thủ đô nước Pháp. Cha nói về hiền mẫu trong công trình đưa Cha đến thiên chức Linh Mục như sau.

Năm đó tôi vừa xong bậc tiểu học. Tôi thưa với mẹ về ước muốn trở thành Linh Mục và xin phép mẹ gia nhập chủng viện. Mẹ vui mừng lắng nghe tôi trình bày. Mẹ tôi cảm động nói:

- Mẹ sẽ đồng hành với con trong thời gian con chuẩn bị tiến lên chức vụ Linh Mục.

Mẹ tôi chỉ nói có thế.

Thời gian trôi qua. Một tháng trước ngày tôi thụ phong Linh Mục, mẹ tôi chỉ cho tôi bình lúa mì và nói:

- Con yêu dấu, kể từ giây phút con chính thức báo tin muốn trở thành Linh Mục, mẹ quyết định sẽ dâng nhiều hy sinh để cầu xin Chúa giữ gìn con trung thành với ơn gọi. Mỗi lần làm một hy sinh, mẹ bỏ vào bình một hạt lúa mì. Tất cả hạt lúa mì sẽ được xay, rồi tán nhuyễn thành bột và đúc thành chiếc bánh lễ, để con thánh hiến, trong ngày con dâng lên THIÊN CHÚA Thánh Lễ đầu tay. Con hãy nhận các hạt lúa mì này, ghi dấu tình mẹ thương con và cộng tác với con. Bao lâu Chúa cho mẹ còn sống, mẹ sẽ tiếp tục hợp tác với chức vụ Linh Mục của con, bằng những hy sinh trong cuộc đời khiêm tốn thường ngày của mẹ.

("IL SEME", 12/1990, trang 21).

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt

